

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Summæ bonitatis, quòd eum creauit, de quo se sciuit offendendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

CAPVT LVIII

Cur Deus peccata, quæ non solum in bello, verum etiam in toto
Mundo plurima perpetrantur, permittat?

I.

Psal. 70. 17.

Vixat multos ista quaestio, cur Deus aut mala, aut malos, immo peccata ipsa, quæ sola sunt verè mala, in mundo esse permittat? In qua Plato iubet quiescere: David autem ait: *Os meum annuntiabit iustitiam tuam; tota die salutare suum. Nam etsi non cognovi litteraturam, tamen introibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitiae tuae solius. Deus docuisti me à iuventute mea: & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua, & usque in senectam & senium: Deus ne derelinquas me.* Inter mirabilia autem maxima est, quod permittat peccata. Cuius rei multas licet afferre causas: generalem indicat illam D. Augustinus, ex altissimo diuinæ sapientiæ ingenio petitam: *Melius iudicantis de malis benefacere, quam mala esse non permittere.* Quam mirabilis hæc sapientia est? malis bene uti; de venenis facere medicinam; de ipso valere procurare sanitatem? atque in ipsis exitijs salutem reperire? Quam verò salutem? vt nimirum ipsa peccata, quibus nihil est Deo magis contrarium, sint occasio immensæ illius clementiæ, patientiæ, bonitatis, beneuolentiæ, beneficentiæ, omnipotentis, iustitiæque cognoscendæ. E quibus agnitis oritur incredibilis amor, & salutaris timor ac reuerentia Dei. *An dimittas bonitatis eius, & patientiæ, & longanimitatis contempnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad penitentiam te adducit?* ait Apostolus. Percurramus singula.

Rom. 2. 4.

II.

Primò numquam Marius gladium fabricasset, quo se sciret interimendum. At Deus hominem fabricauit, à quo se sciret millies violandum. Quis figulus è limo formaret ollam, à qua sciret, se ignominiam, multaque alia incommoda reportaturum? Deus è limo terræ finxit hominem, quem ab æterno præuidit præuaricaturum, & præcepta illius contempturum; quodque vidit, se ipsa est expertus. Quis nostrum tantæ esset patientiæ, vt eum ad maximos honores ac dignitates promoueret, à quo certò sciret se maximis contumelijs afficiendum? At Deus hoc facit, tantæ sunt diuinitas bonitatis eius, & patientia, & longanimitas. Nec pri-

CAPVT

LVIII

100

mum dumtaxat hominem condidit, omnibus naturæ & gratiæ donis exornatum, quem prævidit, vxoris suæ, quàm Conditoris sui poriore rationem habiturum, & veritum fructum gustaturum; sed quotidie innumeras creat animas, quas clarissimè nouit, sibi fore inimicas. Sed Deus est, & vniuersalis causa, *solem suum* Matth. 5. 45.
oriri facit super bonos & malos: & pluit super iustos & iniustos, in exemplum nostrum, qui tam difficiles sumus ad beneficia inimicis nostris exhibenda. Quo argumento maximè vsus est Christus, cum diceret: *Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos; & orate pro persequentibus & calumniantibus vos: ut sitis filij Patriæ vestri, qui in calis est, qui solem suum oriri facit super bonos & malos. &c.* Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonnè & publicani hoc faciunt? Et si saluaueritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonnè & Ethnici hoc faciunt? Estote ergo perfecti, sicut & Pater vester celestis perfectus est. Hanc tantam illius perfectionem, si ex animo suspicimus & admiramur, amamus quoque & accendimur ad imitandam.

Romæ aliquando insignis artifex scyphum crySTALLINUM fertur Imperatori obtulisse, ad omnem elegantiam factum; sed cum is ei è manibus excidisset, & humi affictus in mille fragmina dissilisset; artifex extemplo se inclinans, frustra omnia collegit, & haud secus ac cerea essent ita rursus artificiosè compegit, inter se, vt Imperator diceret, maiore ingenio scyphum refectionem, quàm factum. Hominis naturam si aspicias, fragilis est & plus quàm vitrea: eam tamen quàm pulchram & elegantem Adamo tradidit Deus? Sed illius culpà lapsa est. Excidit itaque homo gratiæ diuina, & perdidit integritatem; neque se ipse potuit colligere, & restituere in integrum. Adfuit ergo sapientissima Dei omnipotentia, & tanta arte culpam emendauit naturamque humanam reparauit, vt iam Ecclesia sibi gratulans, non dubitet *culpam* illam *felicem* vocitare, quæ talem habuit Redemptorem. Nisi enim homo peccasset, Deus non factus esset homo. Vnde tantus nostri generis extitit honos, tantus decor humanæ naturæ, vt homo Deus sit & appelletur: quod Angelis non contigit. Neque hinc fuit terminus diuinæ bonitatis. Ni peccatum fuisset, Deus pro homine non passus esset se in crucem suffigi. Nunc summa pati-